

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regula LXXXV. Contractus ex conventione legem accipere dignoscuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

pœnas; ut si cui delisti nomine semel pœna inflata est, amplius eadem vel alia affici non possit, cap. 4. in fine Ext. De judic. I. Sancio 41. in fine D. De pœnis, l. Omnes: 3. cum l. seq Cod. eod. Contra diversos verdi ejusdem delicti nomine eadem pœna recte repetitur, ut in causa iuristarum, l. 1. § fin. D. De iuriis furti, l. Vulgaris 21. § pœn. D. Defurt Legis Aquiliz, l. Ita vulneratus si. D. Ad leg. Agnit. Illud addubitari posset, an cum unum idemque deli-

ctum tam jure Canonico quam Civili coeretur, unius coeretio alteram abolat? Quod certe non videtur, per text in e. fin. De pœn lib. 6. ex c. Ext. de maled. cum jurisdictio Ecclesiastica seculari non derogat, neque e diverso secularis Ecclesiastica, cap. Per venerabilem 13. Qui filii sint legit. can. Cum ad verum distinet, 9. 6. De quolibet Co- varruias consulatur, lib. 1. Varar. resol. c. 10.

REGULA LXXXIV.

Cum quid una via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti.

Nescilicet fraus fiat legi. Ut ecce, qui in Prelatum electus est, sicut ante confirmationem suam, Ecclesiarum res administrare tamquam Prelatus non potest, ita neque nomine procuratorio vel economi, cap. Avaritia 5. De elect lib. 6. & maritus, qui ob adulterium uxoris ad divisionem thorigit, licet domen, locum, & tempus, aliaque solemnia libello comprehendere tenetur, de quibus in l. 3. D. De accus. non tamen ad pœnam talionis, si in probatione defecerit, se obstringere poterit, ne hac saltu via separationem imperret, cap. Tua 5. Ext. De procurat. Aliisque exemplis, si opus esset, hæc Regula illustrari posset.

Hæc autem exaudienda, quoad id, quod principali per lege prohibetur. Secus si in modo aut in via prohibito sit: tunc enim interdictum non est, alio modo aut vi legitimè rem explicari. Licet enim illegitimis in Episcopum eligi non possit, postulari tamen poterit, cap. Innovavit 10. Ext. De elect. Hæreditas pactionibus relinqui quidem non potest, testamento tamen potest, l. Hæreditas 5. C. de patr. & consens. l. Licet: 9. C. de patr. Qui jura vit se non accusatum uxorem suam adulterii, et si accusare eam non possit, denuntiare tamen

non prohibetur, cap. Quemadmodum 25. § fin. Ext. De jurejur. Idem evenit in actionibus: ut exempli gratia, ad rem emptam male agitur actione locati, vel depositi: recte tamen empti actione agitur, cùd quid his & similibus speciebus, non res ipsa, de qua queritur, sed modus vel via agendi ad rem tantum prohibeat.

Altera hujus Regula declaratio est, si utraque via ad eundem effectum dicendum tendar: ut in exemplis prius adductis: perspècū in consequentiā alterius rei idem effēctus sequitur, huc eleganter ostendit Ulpian. in tutori, qui licet in rem suam pupillo auctore esse non possit, ut pupillus sibi obligetur; potest tamen sui debitoris hæreditatem adesti pupillo auctoritatem suam accommodare, ut sic per consequentiam pupillus sibi obligetur, l. 1. & l. Quod dicitur 7. D. De auct. & conf. tut. Si cūs patronatus, et si per se, id est, separatis emi non possit, c. De jure 16. Ext. De jurepatronat. recte tamen sequitur exemptionem universitatis, in qua inest, cap. Cūm seculum 13. eod. De jure patron. Quā ratione & stipulatio alteri facta, tametsi inutilis sit, pœna tamen adjectio in consequentiam sustinetur, §. alteri In sist. De iniusti fili pul.

REGULA LXXXV.

Contractus ex conventione legem accipere dignoscuntur.

Assentitur juris Civilis Regula, in l. Contrah. 3. eodem titul. in l. 1. §. si conveniāt. depos. Lex est idem ut quod pactum adiectum in contractibus, sicut supra exposuimus, ade Contractum sup. eod. melius tamen est hic legem accipere pro forma contractus, ut potè quid ex con-

ventione, propria contractus natura aliter formetur. l. Iuris gentium 7. §. quinimod. de pact. actio que eo nomine vel ex ipso contractu, vel praescriptis verbis, l. 2. C. De pact. inter ompt. & vend. l. 6. C. derer permitt. vel certe condicō detur, l. Leges 10. C. De pact. Praeterquam & conventione sit rei turpis,

pis. aut impossibilis, aut contra jus, cap. fin. de pa-
tu, l. Paſta 6. C. eod de paſt. aut ad delinquendum
inviteret; qualis est, ne dolus praefetur, l. Si unius 27
§. illud d. de paſt. ne ob res amotas agatur, l. Conve-
nire 5. d. de paſt. doſatib. Quod si delictum sive do-
lus admissus sit, nihil prohibet delictum vel do-
lum conventione remitti, d. l. Si unius §. paſta. Ex
hac Regula efficitur, quod eti depositarius ex
natura contractus tantum teneatur de dolo &

lata culpa, quæ dolus præsumptus dicitur, l. 1. §.
in conducto in fine & § ute. l. Quod Nerva ; 2. D. Depositi,
recte tamen conveniatur & de omni culpa & de
caſu fortuito, si ita conventum sit d. l. § si conve-
niat, d. l. Contradictus 23. D. hoc nostro rit cap. 2. Extr De-
pos. Quod & in ceteris contractibus evenit; si qui-
dem contractus ex conventione legem accipi-
unt, ex hac Regula nostra.

REGULA LXXXVI.

Damnum, quod quis sua culpa sentit, sibi debet, non aliis imputare.

Non minus eleganter Pomponius: Quod quis, inquit, ex culpa sua damnum sentit, non intelligitur damnum sentire, l. 20. D. hoc sit. Vi-
delicet juris interpretatione, quæ jus huic dam-
no non patrocinatur. Quod spectat illud Justinia-
ni: Qui parum diligentem faciem sibi assumit, de sequenti,

REGULA LXXXVII.

Infamibus portæ non patent dignitatum.

Idem constitutum est ab Alexandro Impera-
tore his verbis: Neque famosis & notatis, & quos
scelus aut vita turpitudine inquinat, & quos infamia
ab honestorum cœtu segregat, dignitatis portæ patebunt,
textus est in l. 2. Cod. de dignitat. Et autem infamia,
diminutio existimationis, quæ quandoque
auctoritate juris sit, ut in exemplis, l. 1. cum ll. seqq.
D. de his qui non infam l. 7. Depubl. iud. inf. can. infa-
mari. quest. 1. cap. Testimoniorum 54. Ext. de testibus.
quandoque honorum & graviorum virorum ju-

REGULA VLTIMA;

Certum est, quod is committit in legem, qui legis verba complectens, contra
legis nititur voluntatem.

Addendum hinc est, ex constitutione Imp. Theodosii & Valentini, quæ hæc eadem
Regula continetur: Nec pœnas legibus injer-
tare sevit, qui se contra juris sententiam seu a præroga-
tiva verborum fraudulenter excusat, in l. Non dubium, §.
C. de legib. Ut hinc intelligimus, non minus eum
potest legi dignum esse, qui salvis verbis legis
sententiam ejus circumvenit. Ratio excepderet,
quod respondit JG. Scire leges, non est verba earum
tenere, sed vim ac potestatem. l. Scire 17. D. delegib. Ita
ut recte post Accursium dixerit Bartol. adl. Con-
tra 29. n. eod. quod quis posset offendere verbale-
gis, dummodo mentem legis non offendat; ubi
se licet, mens legis certa est, perl. Adigere, 6. §.
quamvis D. De jure patron. at in obscuris magis ad-
hærendum est verbis legis, arg. l. Non aliter Del-
egat. 3.

Ecc 2 TRACTA-